

Det Evige Nu

Af Verner Bekker

At leve i "Det Evige Nu" er den øjeblikkelige sansning af skønheden og alt hvad den rummer af fryd, dermed oplever vi glæde, klarhed, fylde, dybde og fred. At nå dertil kræver bevidsthed om virkeligheden, en tidløs tilstand. Vejen til denne tilstand er det store eventyr, som mange åndelige vejledere i historiens forløb har peget på. De har gjort det på forskellige måder, men med visse essentielle ting til fælles. Disse fælles elementer viser os, at der er mange veje, men kun et mål.

Vejen til det gyldne mål er en hemmelig, indre tilstand - en stilhedens vej, som kun kan nås ved personlig erfaring. Denne tidløse tilstand kræver den fulde opmærksomhed, hvor man giver hele sit hjerte og sind, til gengæld bliver det et afgørende vendepunkt i vores kosmiske pilgrimsrejse i tid og rum. Lad os derfor foretage en opdagelsesrejse ind i vort sinds hemmelige afkroge uden meninger, fordomme og konklusioner, så vi kan gå på opdagelse, udforske lykkeligt, omhyggeligt og intelligent.

Som bekendt udtalte Mesteren Jesus: "Jeg er Vejen og Sandheden og Livet. Der kommer ingen til Faderen uden ved mig". Disse vidunderlige ord betyder, at for at komme til Faderen må vi gå "vejen", det er Sandheden og det er "Det virkelige Liv".

"Vejen" til det gyldne mål går ud på, at vi må påtage os at harmonisere de indre kræfter med de ydre impulser, det bevidste arbejde med at erkende de kosmiske love og bestræbe os på at samstemme os med disse for at finde den indre balance. Udtrykket "vejen" står således for vejen, der fører til Mesterskab - til frigørelse.

Mesteren Jesus sagde også: "Den der ikke modtager Guds Rige som et lille barn, skal ingenlunde komme ind i det". "Et lille barn" er ikke bundet af forudfattede meninger og er derfor overordentlig lærenem. Barnet modtager alt med en ubetinget tillid, på samme måde bør vi blive som et lille barn ved at glemme fordomme og meninger og afvente i værdig ro og lade intuitionen belære os om virkeligheden.

Frigørelse kræver, at vi må opgive meget af det som er knyttet til vores fysiske tilværelse. Vi må dæmpe lidenskabens ild med mådeholdets, uselviskhedens og selvbeherskelsens lutrende vande og forberede vejen til den bestandige lykke. Det kræver, at den enkelte selv træffer sine valg under samvittighedens ansvar. Dermed har vi mulighed for at ophøje hver dag til en lykkelig dag og finde skønheden i alle hverdagens begivenheder og sprede Guddømmelighedens lys ud over begivenhederne og helliggøre dem.

Frigørelsen medfører en indre uafhængighed og en fredfyldthed hvor vi opdager uventede kilder, som vil sætte os i stand til at finde glæde og lykke.

Hvad vi end foretager os i livet, skal vi gøre det med rent og kærlig sind, det er hele hemmeligheden ved sjælens og legemets sundhed og harmoni. Hvis vi erhverver erfaring og viden på rette måde, vil

"vejen" være den logiske udviklingsvej, der fører til målet.

At betræde "vejen" forudsætter, at vi bliver opmærksomme på vort eget selvs fulde virkefelt, det vil sige at vi må rette vor oprigtige opmærksomhed mod at lære af livet, lære af os selv og vi må søge helheden og årsagerne bag alle virkninger således, at vi kan bygge os rigtig op både fysisk, mental, emosionelt og åndelig.

Når vi gradvis får selvets virkefelt under kontrol, medfører det en dyb følelse af en mere sand virkelighed, end den almindelige bevidstheds virkelighed med en indre harmoni uden det mindste spor af forstyrrelse. En sådan forandring og udvikling frem mod fuldendelsen fylder sindet med Guddommelig visdom og kærlighed, i stedet for egoisme og når glæden over det højere melder sig forsvinder begæret efter det lavere. Derigennem opnår vi en stærk intelligens og et ædelt sind og vi går en smukkere vej.

Vi kan således hæve os til følelsesområder, der ikke kan beskrives, som når vi oplever skønheden i musik, i naturen eller mystiske oplevelser. Når vi ser skønheden i en solopgang eller solnedgang uden tankeforbindelse, uden nogen fordom eller nogen vurdering og betragter naturen med hele vort væsen, med vores samlede energi, er der fuldkommen opmærksomhed. Når vi oplever denne selvforglemmelse ved vi hvad skønhed er og vi befinder os i en tilstand af kærlighed.

"Det Evige Nu" opstår naturligt ved at sindet lærer at betragte livet, som en stor bevægelse og dermed gøre nuet til virkelighedens ubrudte helhed. Efterhånden som udviklingen skrider fremad og vi oplever berøring med denne Guddommelige bevidsthed, begynder kærligheden og den virkelige kraft at overvinde os og kærlighedens tårer vil flyde.

Hvis vi undersøger vort eget sind og hjerte, den måde vi tænker på, den måde hvorpå vi føler og handler i det daglige liv finder vi, at tanken er nødvendig i det daglige liv, som instrument når vi vil meddele os til hinanden og når vi skal udføre et arbejde. Forstanden kan kun tilfredsstilles med håndgribelige beviser, hvorimod hjertet fornemmer, at følelsen kan nå ind til større sandheder end hjernen kan fatte. Det er derfor vigtigt at forstanden og følelsen mødes og udvikles lige i harmoni for ved gensidig hjælp, at trænge dybere ind i tilværelsens hemmeligheder.

Uden for tankens felt opleves et højere bevidsthedsplan, hvor vi indser, at dybest set er vi et evigt væsen og et med den bevidsthed, som ligger bag hele universet, der ikke er begrænset af tid og rum. Sådanne oplevelser viser os, at menneskets indre væsen er selve bevidstheden, som fungerer mere klart uden hjerne og kan derfor bedre opleve de indre verdener, og opleve disse mere virkelig end den fysiske verden.

I denne virkelighed finder vi vort inderste væsen den håndgribelige livgiver, der opretholder alle sine skabningers tilværelse i en kosmisk periode og drager det tilbage i sig selv.

Mesterskabet og frigørelsen medfører, at vi træder ind i Sjælens palads i den stråleglans, hvor vi forener os med de store sjæle, der er gået forud. I sjælens palads finder vi skatkammeret, dette hellige sted skænker en salighed, som smelter vort lille selv med kosmisk lykke. Det er her vi kan gøre os en forestilling om en absolut tilværelse, en ubetinget enhed eller en tilstand, som ikke kan udtrykkes i ord,

men er et Evigt Nu.